

Вяра

Двете бебета и Мама - Съвременна притча

Две бебета си говорят в корема на бременна жена.

Невярващото бебе: Вярваш ли в живота след раждането?

Вярващото бебе: Разбира се, че вярвам. Очевидно е, че има живот след раждането. Целта на престоя ни тук е да станем достатъчно силни и да се приготвим за живота.

Н: Пълни глупости! Не може да има живот след раждането. Можеш ли да си представиш що за живот ще е това?

В: Е, не знам подробности, но вярвам, че ще има повече светлина и ще можем да ходим с краката си и ядем с устата си.

Н: Глупости! Невъзможно е да ходиш със собствените си крака и да ядеш със собствената си уста! Това е нелепо! Имаме пъпна връв, която ни храни. Ето какво ще ти кажа: не може да има живот след раждането, защото истинският ни

живот – пъпната връв – и без друго е твърде къса.

В: Въпреки това, сигурно съм, че животът след раждането е съвсем възможен. Просто всичко ще бъде малко по-различно. Представи си само.

Н: Но никой не се е върнал оттам! Животът просто свършва с раждането! С други думи, животът не е нищо друго, освен страдание в мрака.

В: О, не! Не знам какъв ще бъде животът ни след раждането, но със сигурност ще срещнем Мама и Тя ще се грижи за нас.

Н: Мама? Значи ти вярваш в съществуването на Мама? И къде мислиш е Тя?

В: Тя е навсякъде около нас, ние пребиваваме в Нея, способни сме да се движим и живеем благодарение на Нея; без Нея не можем да съществуваме.

Н: Дрън-дрън! Никога не съм виждало никаква Мама - следователно, повече от ясно е, че Тя не съществува.

В: Не, не мога да се съглася с теб. Понякога, когато всичко около нас утихне, я чувам да пее и усещам как гали нашия свят. Убедено съм, че истинският ни живот ще започне след раждането, а ти?